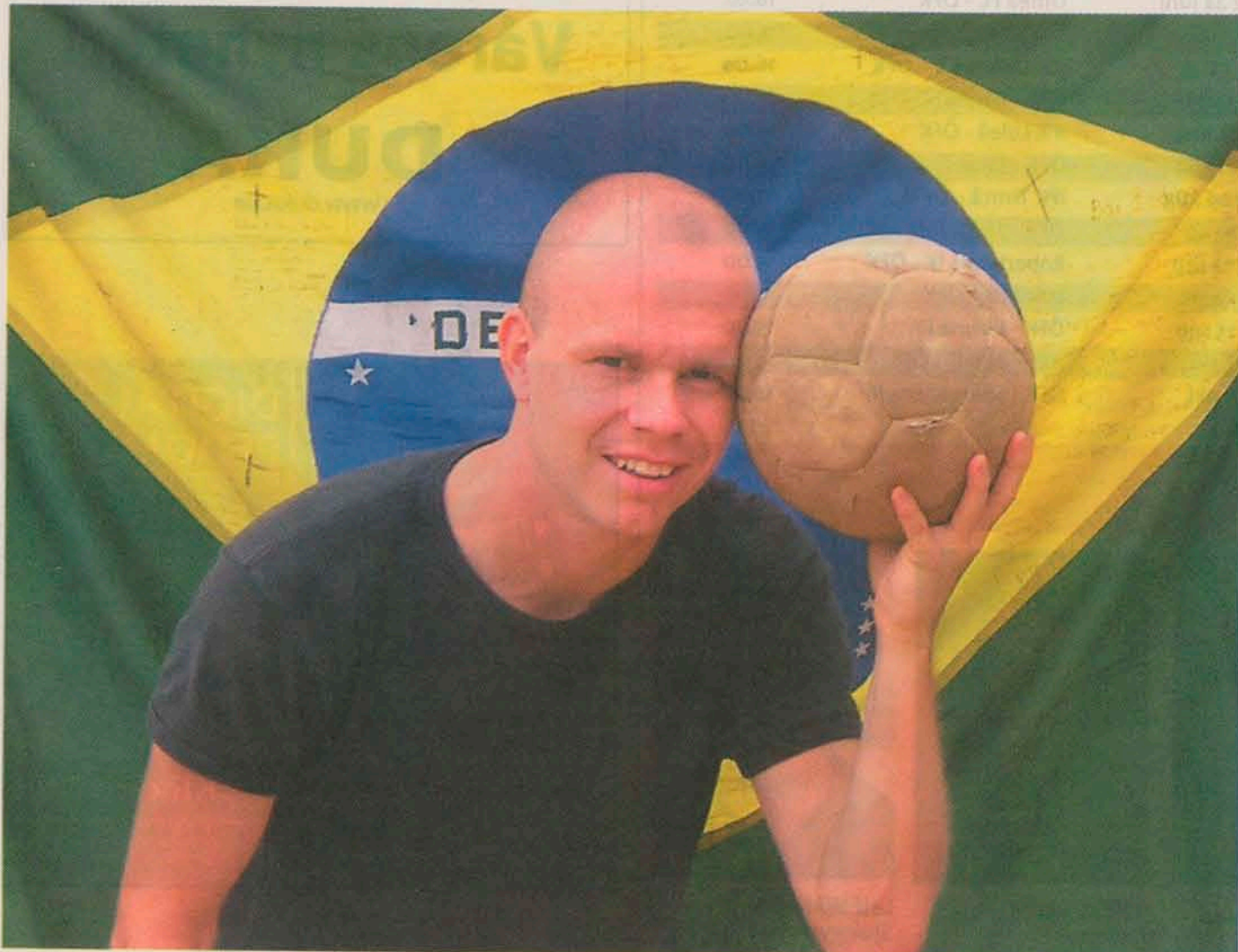

Lasse Mattilas hälsning från Brasilien

Då var det dags för det jämtländska fotbollsåret 2004. Mycket har hunnit hända sedan förra året såväl i den jämtländska fotbollen som i våra liv. Mycket har även hänt i ÖFK. För det kommande året har vi bl.a. en ny tränare i form av Ulf Kvarnlöf och ett antal nya spelare och ledare. Många pusselbitar att få på plats och en ny utmaning i att försöka skapa en fungerande helhet av alla de beståndsdelar som bildar årets ÖFK.

För min del har förberedelserna för denna säsong skett i São Paulo och Brasilien.

Jag har under min resa försökt fördjupa mig i den brasilianska fotbollen och försökt hitta faktorer som gör den brasilianska fotbollen till i skrivandets stund världens mest framgångsrika genom tiderna. Om jag sedan lyckats hittat dessa faktorer vet jag inte än men nog har jag fått se mycket som utvecklat mitt sätt att se både på fotbollen och på livet.

Under resans gång har jag förflyttat mig mellan de allra yttersta periferierna i amatörfotbollens bakgräddar till många brasilianska barns och ungdomars drömmars

mål, till den professionella elitfotbollens inre kretsar. Och jag har varit och är privilegierad, för många här i Brasilien får aldrig uppleva någon av dessa olika verkligheter trots drömmarna och viljan.

För många blir det aldrig mer än den egna gatan, bollen av knutna strumpor och målstolparna bestående av en tom flaska och en sten.

Men om jag sedan efter dessa erfarenheter kan sammanfatta hela den brasilianska fotbollen vet jag inte heller... Eller jo, jag vet... Jag kan inte. Men jag kan alltid försöka sammanfatta mina upplevelser och erfarenheter och några av de lärdomar och av-

tryck som dessa lämnat i mig under resans gång.

När jag tänker på faktorer som för mig karaktäriserar den brasilianska fotbollen så har jag under min resa fått möta en del saker som skiljer sig från de som jag mött tidigare under min fotbollskarriär.

Liksom i Europa pratar man även här i Brasilien ofta om skillnaden mellan den europeiska och den sydamerikanska fotbollen. Det pratas ofta om den europeiska disciplin- och kraftfotbollen där det mesta är mycket väl organiserat och det pratas om den egna sambafotbollen som upplevs mer likna en vacker, abstrakt konst än en kampsport.

Disciplin och organisation är grått och mekaniskt medan samba och konst är färgglatt och glädjefyllt. Och det är samba och glädje som genom åren blivit den brasilianska fotbollens signum. Även om på många håll i fotbollsvärlden, så även i Brasilien, resultatet och vinnandet av olika anledningar blivit viktigare än syftet och glädjen har sambafotbollen alltid lyckats överleva.

Och man kan fråga sig vad det är som gör att sambafotbollen ännu lever trots att många un-

der årens gång försökt kväva den med krav och förväntningar.

För mig ligger svaret bortom det fysiska, bortom det tekniska och det taktiska. För visst är det så med fotbollen som med livet; när du väl upplevt den sanna glädjen, lyckan och kärleken i den kommer du aldrig mer att kunna låta samban tystna eller tristessen och sorgen ta överhanden. Nog kan det hända att du kommer att uppleva sorg och tristess ibland men du kommer att veta att det är för att du ska lära dig mer om samban, om glädjen och om Kärleken.

Vi kan också välja att se det från andra hållet. När vi låter resultatet bli det allra viktigaste för oss försvinner också vårt oberoende av det. Och när vi blir beroende av att vinna kommer vi också samtidigt att bli rädda för att förlora. Och när vi blir rädda för att förlora blir vi ängsliga och vi kommer också så småningom att tappa såväl kreativiteten som glädjen som är dess källa. Och utan glädje kommer allt det vi gör till slut tappa sin mening.

När man lämnar det man kallar för sitt hem för att resa lär man sig aldrig enbart om de positiva och negativa sakerna som man möter i de nya ställen

man kommer till. Man lär sig även om de positiva och negativa sakerna som finns i hemmet, i det stället man lämnar.

När jag tänker på alla dessa saker som jag nu möter i de här olika verkligheterna så är det en blandning av alla de positiva sakerna som jag önskar att vi kan skapa i årets ÖFK. En blandning mellan organisation och disciplin, glädje och fantasi. Att var och en av oss vet sin roll och uppgift i och för kollektivet samtidigt som var och en kan ha utrymme att uttrycka sina individuella och unika talanger och kvalitéer, som fotbollsspelare, ledare och som människor.

För det är först när vi uttrycker våra unika talanger som vi kan uppleva den sanna glädjen lyckan och kärleken. Och det är ju trots allt det som är syftet såväl med våra liv som med fotbollen...

Lasse Mattila, ÖFK